

HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUS
TIEDOTE
29.12.2016 kello 11

Käräjäoikeus on hyväksynyt suurimman osan ns. tynnyrijutun syytteistä sekä tuominnut useita vastaajia törkeistä huumausaine- ja virkarikoksista pitkiin vankeusrangaistuksiin

Helsingin käräjäoikeus on antanut tänään ratkaisun ns. tynnyrijutussa, joka koskee Helsingin poliisilaitoksen huumerikosyksikön entistä päällikköä Jari Aarniota ja 12 muuta vastaajaa. He ovat olleet syytteessä laajassa törkeitä huumausaine- ja virkarikoksia koskevassa juttukokonaisuudessa.

Pääosa törkeistä huumausainerikoksista liittyy kuuden hasistynnyrin (791 kiloa) maahantuonnin ja levittämisen järjestelyyn vuosina 2011-2012. Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnio on ollut tässä toiminnassa keskeinen henkilö ja siten syyllistynyt viiteen törkeään huumausainerikokseen. Aarnio on tuomittu näistä rikoksista ja 17 muusta rikoksesta 10 vuoden ehdottomaan vankeuteen, jossa on täysimääräisesti otettu huomioon Helsingin hovioikeuden 30.9.2016 ns. Trevoc-jutussa tuomitsema kolmen vuoden vankeusrangaistus. Myös Keijo Vilhunen, Seija Kortekallio-Lampi ja Mari Romano on tuomittu Aarnion tekijäkumppaneina törkeistä huumausainerikoksista pitkiin vankeusrangaistuksiin.

Aarnio on huumausainerikosten tekoaikana toiminut korkeassa poliisin virassa kiinni jäämiseensä 11.11.2013 saakka. Ennen kiinnijäämistään Aarnion on vuosina 2012-2013 näytetty monin eri tavoin sotkeneen hasistynnyreiden maahantuonnin tutkintaa, sekä muillakin tavoilla pyrkineen estämään oman ja muiden hasistynnyreihin osallisten henkilöiden paljastumisen. Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnio on käyttänyt häikäilemättömästi väärin virka-asemaansa Helsingin huume poliisissa ja näin syyllistynyt virassaan lukuisiin törkeisiin ja lievempiin virkarikoksiin.

Virkarikoksista on syytetty myös neljää muuta Helsingin poliisilaitoksen huume poliisia. Kenenkään heistä ei ole väitetty tienneen Aarnion huumausainerikoksista. Syytteet virkarikoksista on muiden paitsi Mikael Runebergin osalta hylätty kokonaan. Käräjäoikeus on tuominnut Runebergin kolmen vuoden ja kuuden kuukauden ehdottomaan vankeusrangaistukseen neljästä törkeästä virka-aseman väärinkäytännestä ja viidestä muusta lievemmästä virkarikoksesta.

Käräjäoikeus on hylännyt syytteet kokonaan seuraavien vastaajien osalta:

- [REDACTED], veropetos (kohta 7),
- [REDACTED], törkeä virka-aseman väärinkäyttäminen (kohta 10), virkavelvollisuuden rikkominen (kohta 12),
- [REDACTED], törkeä huumausainerikos (kohta 15),
- [REDACTED], tuottamuksellinen rahanpesu (kohta 13),
- [REDACTED], neljä törkeää virka-aseman väärinkäyttämistä (kohdat 8, 10, 11 ja 22), virkavelvollisuuden rikkominen (kohta 9), virka-aseman väärinkäyttäminen (kohta 14) ja
- [REDACTED], virkavelvollisuuden rikkominen (kohta 44).

Tiedotteen liitteenä on laajempi selostus ratkaisusta ja tuomiolauselma.

Yhteenveto ratkaisusta

Tynnyrijutun tausta - aikaisemmin selvittämättä jääneen Pasilan miehen henkilöllisyys

Hollannista Suomeen on vuoden 2011-2012 aikana järjestetty kuusi hasistynnyriä. Viimeisellä kerralla tynnyri takavarikoitiin Hollannissa ja Suomeen lähetettiin valetynnyri, joka otettiin Suomessa vastaan 10.1.2012. Hasistynnyrin takavarikoinnista alkoi ensimmäinen hasistynnyreiden salakuljettamista koskeva tutkinta ns. Tynnyri I -juttu, jossa 25.11.2013 tuomittiin useita henkilöitä kuuden hasistynnyrin maahantuonnista pitkiin vankeusrangaistuksiin (Helsingin hovioikeuden lainvoimainen tuomio nro 3104). Tynnyri I -tutkinnassa Keskusrikospoliisi (KRP) selvitti Raine Sievälän sekä tässä asiassa vastaajina olevien Vilhusen, Romanon ja Kortekallio-Lammen vuonna 2011-2012 käytössä olleiden yli 10 puhelimen käyttöä. Kaikilla puhelimilla on pidetty yhteyttä yhteen tahoon, joka on pääasiassa paikantunut Länsi-Pasilaan. Pasilaan paikantunut taho - eli niin sanottu "Pasilan mies" - jäi Tynnyri I -tutkinnassa tuntemattomaksi. Nyt ratkaistu syytekokonaisuus (Tynnyri II -juttu) perustuu väitteeseen siitä, että Aarnio on selvittämättä jäänyt Pasilan mies.

Aarnio on kiistänyt, että syytteessä tarkoitetut puhelimet ovat olleet hänen hallussaan. Aarnion mukaan Tynnyri I -jutussa KRP:n selvittämät puhelimet ovat olleet Helsingin poliisin tietolähdetoiminnassa käyttämiä puhelimia. Aarnio on väittänyt, että puhelimet ovat pääsääntöisesti olleet muiden Helsingin huumeupoliisien ennen kaikkea Kari Kaupin, Mikael Runebergin ja erään kolmannen poliisin virkakäytössä.

Käräjäoikeus on hylännyt Aarnion vaihtoehtoisen tapahtumienkulun. Käräjäoikeus on arvioinut laajasti (tuomion osa 2) Helsingin huumeupoliisin tietolähdetoimintaa ja tietolähdetoiminnassa käytettyjä puhelimia sekä verrannut käyttöä syytteessä tarkoitettujen puhelimen televalvontatietoihin. Syytteen tueksi esitetty näyttö on käräjäoikeuden arvioin mukaan hyvin selvä, eikä asiassa ole jäänyt epäilyä siitä, että puhelinten käyttäjä eli niin sanottu "Pasilan mies" on ollut Aarnio.

Käräjäoikeus on arvioinut Aarnion selitystä runsaalle käteisen käytölleen ja hänen rakennustyömaaltaan löydetyille rahakätköille. Käräjäoikeus ei ole pitänyt uskottavana sitä, että Aarnio olisi saanut 447.000 euron suuruisen palkkion edesmenneeltä liikemieheltä vuonna 2002. Mikään asiassa esitetty seikka ei myöskään tue Aarnion väitettä siitä, että rahakätkö voisi olla lavastus.

Hasistynnyreihin liittyvät törkeät huumausainerikokset (kohdat 1-6 ja 17-19)

Pääosa törkeistä huumausainerikoksista liittyy Tynnyri I -jutussa arvioitujen hasistynnyreiden maahantuontiin. Käräjäoikeus on nyt antamassaan tuomiossa arvioinut, että Aarnio on ollut keskeinen henkilö kaikkien hasistynnyreiden maahantuonnissa ja levittämisen järjestämisessä. Aarnio on eri henkilöiden kanssa järjestänyt viidellä eri kerralla kuusi hasistynnyriä eli yhteensä 791 kiloa hasista Hollannista Suomeen 6.3.2011-10.1.2012 välisenä aikana. Aarnio on siten syyllistynyt viiteen törkeään huumausainerikokseen (kohdat 1-5).

Aarnion tekijäkumppaneina hasistynnyreiden maahantuonnissa ja/tai levittämisessä on törkeistä huumausainerikoksista tuomittu Vilhunen (kohdissa 1 ja 4), Romano (kohdissa 2 ja 3) ja Kortekallio-Lampi (kohta 19). Yhdessä teossa Kortekallio-Lammen syyksi on luettu huumausainerikos (kohta 18).

Hasistynnyreihin liittyvistä törkeistä huumausainerikoksista on Romanon osalta hylätty kolme syytekohtaa (1, 4 ja 5) ja Kortekallio-Lammen osalta yksi syytekohta (17).

Aarniota on syytetty myös siitä, että hän on jatkanut hasiksen maahantuonnin järjestelemistä kiinni jäämiseensä 11.11.2013 asti, mutta syyte on hylätty (kohta 6).

Muut huumausainerikokset (kohdat 15 ja 16)

Aarniota, Romanoa, Kortekallio-Lampea ja Mäkistä on syytetty myös muista huumausainerikoksista kuin edellä mainituista hasistynnyreihin liittyvistä teoista. Näiden syytekohtien teko aika on ennen hasistynnyreiden maahantuontia ja kysymys on muun hasiksen levittämisestä. Määrät ovat pienempiä kuin edellä kerrotuissa huumausainerikoksissa, mutta kysymys on näissäkin teoissa useista kiloista hasista.

Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnio on luovuttanut Kortekallio-Lammelle hasista levitettäväksi ja tuominnut heidät törkeästä huumausainerikoksesta vuonna 2010. Syyte Mäkisen osalta on hylätty (kohta 15).

Käräjäoikeus on arvioinut, että Kortekallio-Lampi ja Romano ovat levittäneet hasista ja tuominnut heidät törkeästä huumausainerikoksesta vuosina 2010-2011. Aarnion osalta syyte on hylätty (kohta 16).

Anonymisaattori (kohdat 8-12)

Aarnion ja Runebergin törkeät virkarikokset kohdissa 8, 10 ja 11 liittyvät niin sanotun anonymisaattorin testaamiseen. Anonymisaattori eli "boksi" on laite, joka muuttaa kahden puhelimen välisen teleliikenteen teletietoja.

Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnio on esitellyt anonymisaattoria Tynnyri I -tutkinnan ja oikeudenkäynnin aikana kesästä 2012 alkaen ja kertonut totuudenvastaisesti, että Helsingin poliisilla on ollut käytössään tällainen laite. Aarnio on pyrkinyt laitteesta kertomalla vaikuttamaan siihen, miten Pasilan miehen puhelinten teletietojen luotettavuutta arvioidaan sekä siten haittaamaan Tynnyri I -tutkintaa ja estämään oman huumausainerikoksensa paljastumisen. Aarnio on antanut laitteesta eri tasoista tietoa KRP:lle, Tynnyri I -jutun syyttäjälle, MTV:n toimittajalle 45 minuuttia -ohjelmaa varten ja yhden Tynnyri I -jutun vastaajan puolustajalle.

Syytteet törkeästä virka-aseman väärinkäyttämisestä perustuvat pääasiassa siihen, että Helsingin poliisilaitoksen huumepoliisi Piippo on hakenut kolme eri kertaa perusteettomia televalvontalupia Helsingin käräjäoikeudesta anonymisaattorin testaamista varten. Käräjäoikeus on arvioinut, että aloite lupien hakemiseen on tullut Aarniolta, ja että Runeberg on tarkoituksella antanut Piipolle vääriä tietoja lupahakemuksen perusteiksi. Luvat on hakenut Piippo, jonka ei kuitenkaan ole näytetty tienneen lupien perusteettomuudesta. Televalvontatietojen avulla Runeberg ja Aarnio ovat testanneet, miten anonymisaattori vaikuttaa käytössä olleiden liittymien televalvontatietoihin.

Aarnio ja Runeberg ovat syyllistyneet kolmeen törkeään virka-aseman väärinkäyttämiseen 25.4.2012 - 9.2.2013 välisenä aikana, mutta Piipon osalta kaikki syytteet on hylätty. Kaupin on väitetty osallistuneen anonymisaattorin testaamiseen, mutta kaikki syytteet Kaupin osalta on hylätty (kohdissa 10 ja 12).

Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnion ja Runebergin teot ovat poikkeuksellisen törkeitä virkarikoksia. Ne on tehty suunnitelmallisesti ja poliisin virka-asemaa on käytetty häikäilemättömästi väärin. Rikoksissa on käytetty hyväksi tuomioistuinlaitosta ja poliisin salaisia pakkokeinoja. Salaisten pakkokeinojen osalta poliisin toiminnalta edellytetään erityistä luotettavuutta ja laillisuutta, minkä johdosta teot ovat omiaan heikentämään yleistä luottamusta poliisin toimintaan ja ne ovat siksi koko yhteiskunnan kannalta vahingollisia.

Tynnyri I -jutun vastaajan uhkaaminen (kohta 20)

Syyte perustuu siihen, että syyskuussa 2012 kaksi järjestäytyneessä rikollisuudessa mukana ollutta "liivimiestä" on käynyt tapaamassa Tynnyri I -jutun vastaajan Fagerholmin puolustajaa tämän asianajotoimistossa. Liivimiehet ovat vaatineet, että Fagerholmin on peruttava esitutkinnassa kertomansa asiat tai hänestä tehdään perättömät inestisyitteet ja tapetaan. Kuultuaan uhkauksen Fagerholm on perunut esitutkintakertomuksensa Tynnyri I -jutun käräjä- ja hovioikeuskäsittelyssä.

Käräjäoikeus on arvioinut, että United brotherhood -järjestössä toiminut Vilhunen on Aarnion toimeksiannosta järjestänyt uhkauksen esittäneet tuntemattomiksi jääneet "liivimiehet" toimistoon. Aarnio ja Vilhunen ovat syyllistyneet oikeudenkäytössä kuultavan uhkaamiseen 4.9.2012-11.9.2013.

Syyttömän lavastaminen syylliseksi (kohdat 21 ja 22)

Aarnio ja Vilhunen ovat yrittäneet kahdella eri tavalla lavastaa Pasilassa asuneen henkilön X syylliseksi rikokseen. Ensin X on järjestetty kahteen tapaamiseen, joita KRP on tarkkaillut. Toisella kerralla Vilhunen on Aarnion toimeksiannosta kätkenyt Pasilan miehen puhelimia United brotherhoodin kerhotilaan, jossa X on oleskellut. Tarkoituksena on ollut, että X:n epäiltäisiin liittyvän hasistynnyreiden maahantuontiin. Aarnio on syyllistynyt törkeään todistusaineiston vääristelemiseen ja Vilhunen todistusaineiston vääristelemiseen.

Syksyllä 2012 X on joutunut perusteettomasti törkeän huumausainerikoksen perusteella tehtyjen pakkokeinojen ja tutkinnan kohteeksi. Myös tämän menettelyn tarkoituksena on ollut liittää X hasistynnyreihin. Käräjäoikeus on arvioinut, että tutkinta on ollut tarkoitushakuinen, tehty Aarnion aloitteesta ja intressissä ja että Runeberg on ollut tietoinen toimien perusteettomuudesta. Aarnio on syyllistynyt törkeään virka-aseman väärinkäyttämiseen ja Runeberg virkavelvollisuuden rikkomiseen. Piipon osalta syyte on hylätty.

Aarnion ja Runebergin rikokset ovat poikkeuksellisen törkeitä virkarikoksia. Ne on tehty suunnitelmallisesti ja rikoksissa on käytetty tietoisesti väärin poliisin pakkokeinoja, joiden kohteeksi X on valikoitunut ilman laillista perustetta. Aarnio on käyttänyt asemaansa omaa rikostaan peittääkseen, ja molempien osalta teko osoittaa täydellistä piittaamattomuutta pakkokeinoista aiheutuvista seurauksista yksityiselle henkilölle. Teot ovat myös omiaan heikentämään yleistä luottamusta poliisin toimintaan ja ne ovat siksi koko yhteiskunnan kannalta vahingollisia.

Romanoon kohdistuneet tutkinnat (kohdat 14 ja 23)

Aarniota on syytetty siitä, että hän on vaikuttanut ilman laillista perustetta Romanoon kohdistuneiden rikosepäilyjen tutkintaan. Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnio on esteellisenä päättänyt, että Romanoon kohdistunut tutkinta siirretään Helsingin poliisilaitoksen sisällä toisen yksikön tutkinnasta Aarnion johtamaan yksikköön. Aarnio on syyllistynyt virka-aseman väärinkäyttämiseen 1.-2.9.2013 (kohta 14).

Lisäksi Aarnion ja Runebergin on väitetty alkuvuonna 2012 vaikuttaneen Romanon rikosepäilyä tutkinnan siirtämiseen Kuopiosta Helsingin huumepoliisille. Käräjäoikeus on arvioinut, että Runeberg on sopinut Pohjois-Savon poliisilaitoksen poliisien kanssa siitä, että Romanoon kohdistunut huumausainerikosepäilyä tutkinta siirretään Helsingin huumepoliisille. Aarnio ja Runeberg ovat vaikuttaneet siihen, että Romanon osallisuutta rikokseen ei tuolloin tutkittu. Myöhemmin Tynnyri II -tutkinnassa on selvinnyt, että Romanon epäily on liittynyt Tynnyri I -asiaan. Molemmat ovat syyllistyneet törkeään virka-aseman väärinkäyttämiseen (kohta 23).

Myös nämä Aarnion ja Runebergin rikokset ovat poikkeuksellisen törkeitä virkarikoksia, joissa poliisin virka-asemaa on käytetty väärin. Aarnio ja Runeberg ovat vaikuttaneet siihen, että Romanon rikosepäilyä ei tutkittu Kuopiossa eikä Helsingissä. Tämä menettely on poliisin ydintehtävän ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaista. Teot ovat omiaan heikentämään yleistä luottamusta poliisin toimintaan ja ne ovat siksi myös koko yhteiskunnan kannalta vahingollisia.

Salassapidettävän tiedon vuotaminen

Runeberg on kolme kertaa Aarnion pyynnöstä etsinyt poliisin tietojärjestelmistä salassapidettävää tietoa eräästä henkilöstä (NN). Aarnio on paljastanut tiedot Suomen kuvalehden ja MTV3:n toimittajille, jotka ovat tietojen perusteella laatineet NN:stä ja KRP:n toiminnasta uutisia. Aarnion osallistuminen Suomen kuvalehdessä julkaistujen kirjoitusten kommentointiin ilmenee selvästi tekstiviesteistä. Aarnio ja Runeberg ovat syyllistyneet virkarikoksiin (kohta 38-42).

Eräässä vuonna 2006 selvitettyssä huumausainerikoksessa on toiminut poliisin rekisteröitynyt tietolähde (GG) ja peitepoliisi. Tietolähteen ja peitepoliisin henkilöllisyys ovat salassapidettäviä tietoja. Aarnion on näytetty paljastaneen vuonna 2009 tietolähteen ja peitepoliisin henkilöllisyydet asianajaja Perovuolle. Perovuo on toiminut huumausainerikoksesta epäillyn vastaajan puolustajana siinä asiassa, jossa GG ja peitepoliisi ovat toimineet. Aarnio on syyllistynyt virkasalaisuuden rikkomiseen (kohta 43).

Petri Rainialan osalta syyte on kohdassa 44 hylätty.

Tietojärjestelmien väärinkäyttäminen (kohdat 24-33)

Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnio on useita kertoja yllyttänyt Runebergin etsimään poliisin tietojärjestelmistä eri henkilöiden salassa pidettäviä tietoja ilman laillista perustetta. Aarnio ja Runeberg ovat syyllistyneet virkarikoksiin (kohdat 24-27).

Käräjäoikeus on arvioinut, että Jokelan vankilan apulaisjohtaja Salminen on ilmaissut Aarniolle tietoja eri vankitietojärjestelmistä ilman laillista perustetta. Tiedot ovat liittyneet Tynnyri I -jutun vastaajiin sekä kahteen muuhun henkilöön. Salminen on syyllistynyt viiteen virkasalaisuuden rikkomiseen ja virkavelvollisuuden rikkomiseen (kohdat 28-33).

Muut virkarikokset (kohdat 34-44)

Aarnion on näytetty harrastaneen virkatoimiensa yhteydessä seksiä erään naishenkilön kanssa, sekä ilmaisseen naishenkilölle kannustavia mielipiteitään prostituution harjoittamisesta ja ottaneen säilytettäväkseen tämän rahoja. Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnion toiminta rikkoo poliisilain 9c §:ää, joka sääntelee poliisin käyttäytymistä virassaan ja yksityiselämässään. Aarnio on syyllistynyt virkavelvollisuuden rikkomiseen (kohta 34).

Aarniota on syytetty siitä, että hän on myös kavaltanut saman naishenkilön rahoja. Tältä osin syyte on hylätty (kohta 35).

Aarniota on syytetty siitä, että hän on jättänyt saman naishenkilön tekemän ilmoituksen perusteella tietoonsa tulleen rikosepäilyn tutkimatta. Tältä osin syyte on hylätty (kohta 36).

Käräjäoikeus on arvioinut, että Aarnio vähäisessä määrin käyttänyt Helsingin poliisilaitoksen leasingautoja omaan henkilökohtaiseen käyttöönsä, sekä siten syyllistyneen virkavelvollisuuden rikkomiseen (kohta 37).

Rangaistukset

Käräjäoikeus on tuominnut seuraavat henkilöt rangaistuksiin:

- Helsingin poliisilaitoksessa rikosylikomisariona työskennelleen **Jari Aarnion** 10 vuoden ehdottomaan vankeusrangaistukseen ja viralta pantavaksi yhteensä 22 rikoksesta muun muassa kuudesta törkeästä huumausainerikoksesta, törkeästä todistusaineiston vääristelemisestä, oikeudenkäynnissä kuultavan uhkaamisesta ja viidestä törkeästä virka-aseman väärinkäyttämisestä. Rangaistusta alentavana on otettu huomioon Aarniolle 30.9.2016 tuomittu kolmen vuoden ehdoton vankeusrangaistus. Lisäksi Aarnio on tuomittu menettämään valtiolle rikoksesta saamansa hyöty yhteensä 1.306.000 euroa ja laajennettuna rikoshyötynä kiinteistö Porvoossa sekä korvaamaan eräille henkilöille aiheuttamansa vahingot. Aarnio on tuomittu myös menettämään sotilasarvonsa. Neljä syytekohtaa (kohdat 6, 16, 35 ja 36) on hylätty.
- **Seija Kortekallio-Lammen** seitsemän vuoden ehdottomaan yhteiseen vankeusrangaistukseen kolmesta törkeästä huumausainerikoksesta ja kahdesta lievemmästä huumausainerikoksesta. Lisäksi Kortekallio-Lampi on tuomittu menettämään valtiolle rikoksesta saamansa hyöty 23.000 euroa. Kortekallio-Lampi ei ole saanut hyötyä takavarikoidun hasistynnyrin sijaan lähetetystä "valetynnyristä" kohdassa 19. Kaksi syytekohtaa (kohta 17 ja 45) on hylätty.
- **Mari Romanon** kolmen vuoden ja kahden kuukauden ehdottomaan vankeusrangaistukseen kolmesta törkeästä huumausainerikoksesta. Lisäksi Romano on tuomittu menettämään valtiolle rikoksesta saamansa hyöty 30.200 euroa. Käräjäoikeus on arvioinut, että Romano vastaa hasistynnyreiden hasiksesta vain siltä osin kuin hän on levittänyt sitä. Kolme syytekohtaa (kohdat 1, 4 ja 5) on hylätty.

- Helsingin poliisilaitoksen rikosylikonstaapeli **Mikael Runebergin** kolmen vuoden ja kuuden kuukauden ehdottomaan vankeusrangaistukseen sekä viralta pantavaksi neljästä törkeästä virka-aseman väärinkäytöstä ja viidestä muusta lievemmästä virkarikoksesta. Runeberg on tuomittu myös menettämään sotilasarvonsa. Yksi syytekohta (kohta 12) on hylätty.

- Jokelan vankilan apulaisjohtaja **Jarmo Salmisen** viidestä virkasalaisuuden rikkomisesta ja yhdestä virkavelvollisuuden rikkomisesta tuntuvaan sakkorangaistukseen sekä korvaamaan eräälle henkilölle aiheuttamansa vahingon.

- **Keijo Vilhusen** 10 vuoden ehdottomaan vankeusrangaistukseen kahdesta törkeästä huumausainerikoksesta, oikeudenkäytössä kuultavan uhkaamisesta ja todistusaineiston vääristelemisestä. Lisäksi Vilhunen on tuomittu menettämään rikoksesta saamansa hyöty 540.000 euroa valtiolle ja korvaamaan eräille henkilöille aiheuttamansa vahingon.

- **Asiassa R 16/613** on tuomittu yksi henkilö lievään sakkorangaistukseen ja syyte on Seija Kortekallio-Lammen osalta hylätty.

Käräjäoikeus on määrännyt Aarnion, Vilhusen ja Kortekallio-Lammen vangittaviksi.

Tuomiosta ja asiankäsitelystä käräjäoikeudessa

Tuomio koskee asioita R 14/9875, R 14/9876, R 14/9877, R 15/2073, R 15/2074, R 15/2075, R 15/2076, R 15/2585, R 15/3610, R 15/3983 ja R 16/613.

Asiaa on käsitelty Helsingin käräjäoikeuden istunnoissa 96 päivänä 4.6.2015 - 3.6.2016. Asiassa on esitetty poikkeuksellisen laajaa todistelua: kirjallisia todisteita on noin 3.300 sekä asianosaisten, kuultavien ja todistajien kertomuksia yhteensä 155.

Tuomion perustelut muodostuvat neljästä osasta. Osassa yksi on selostettu syytteet, vastaukset syytteisiin ja asianomistajien vaatimukset. Osassa kaksi on käsitelty sitä, onko Aarnio syyttäjän väittäjä Pasilan mies. Osat kolme ja neljä sisältävät yksittäisten syytekohtien perustelut. Henkilötodistelu ja kirjallisten todisteiden luettelo on koottu erillisiksi tuomion osiksi.